

Petak, 17. novembar 2006.

Svedok Branko Korica

Svedok Jovan Šušić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.17 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Shvatam da ima nekih preliminarnih pitanja? Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, to su neke kratke stvari, a tiču se uglavnom tajminga. Imao sam priliku da porazgovaram sa svojim cenjenim kolegom gospodinom Lukićem, jer je časni Sud zanimalo da li će biti potrebno da sledeće nedelje zasedamo po ceo dan. Što se mene tiče, ja sam malo skratio svoje unakrsno ispitivanje za danas i nadam se da ću da završim do 15.00 časova. Ne mogu baš to da garantujem, ali to je moja namera. Mislim da će možda gospodin Lukić imati molbu u vezi glavnog ispitivanja za sledećeg svedoka koje bi se završilo, a unakrsno ispitivanje nastavilo na drugoj sednici, ali on sam može da podnese tu molbu. A ja samo mogu da vam kažem kakav će biti moj tajming.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Meni je uvek drago kad gospodin Moore skрати svoja unakrsna ispitivanja. Ono što sam prvo hteo da vam se obratim nezavisno od sadašnjeg razgovora malopre sa njim, je ono što ste tražili od mene da vam kažem za sledeću nedelju. Moj predlog je, ako mi već dajete to pravo da se ja izjasnim o vremenu za sledeću nedelju, da u ponedeljak i petak se sudimo po pola dana, a utorak, sredu i četvrtak da pokušamo da se sudimo po ceo dan. Gledajući raspored koji nas čeka i one dve nedelje nakon toga, ja mislim da bismo jednim efikasnim takvim radom mogli sledeću nedelju da iskoristimo da završimo sa tri svedoka. I posebno što će tu jedan svedok sigurno trajati duže, po našim predviđanjima. I to je bio moj predlog. U odnosu na... na današnje dešavanje, nakon glavnog ispitivanja, zavisno koliko vremena ostane, ja ću vama ostaviti da vi odlučite da li da se počne s unakrsnim ispitivanjem, odnosno dalje ispitivanjem gospodina Šušića. Ako ostane malo vremena, saglasan sam da to ne počinje. Ako ostane više vremena... Ja još ne znam kol'ko će imati re-directa, zavisi od ovog dela unakrsnog ispitivanja gospodina Moorea, ali neće trajati dugo *re-direct*. A gospodin Šušić bi otprilike jednu sesiju trebao da traje u glavnom ispitivanju, pa onda najbolje da tad vidimo kako stoje stvari za eventualno danas, da li da prekinemo ranije ili da nastavimo odmah sa daljim tokom. Ako iduće nedelje budemo imali tri, da kažem, onako puna sudeća dana, mislim da ćemo biti na dobrom putu da potpuno na vreme sve završimo. A vama bih ostavio da odlučite da li da se u ponedeljak i petak sudimo pre ili popodne. Mi znamo svi kako volimo da se sudimo na početku i na kraju radne nedelje.

SUDIJA PARKER: Malo sam se zbunio kada je reč o četvrtku i petku sledeće nedelje. Mislim da ste predložili da zasedamo ceo dan u utorak, sredu i petak. Da li ste mislili na četvrtak?

ADVOKAT LUKIĆ: Neka greška u prevodu. Utorak, sredi i četvrtak. Ja mislim da će u tom periodu da celom bude jedan svedok. Niko nije raspoložen petkom da se sudi ceo dan ovde sigurno, osim... osim ako se zaista pokaže da idemo nešto mnogo sporo, onda bih ja možda predložio da se čak i u petak sudimo. Jer ja imam zaista cilj da u one dve nedelje uđemo i da ih maksimalno iskoristimo. Ali bi voleli svi da u petak provedemo kraće.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da nastavimo sa svedokom a potom ćemo se izjasniti. Pretpostavljam da ćemo utorak, sredu i četvrtak zasedati po ceo dan. A što se tiče konkretnih sati, to ćemo da napomenemo kada za to dođe vreme. U utorak, sredu i četvrtak iduće nedelje imaćemo radno vreme kako smo imali i prethodnih punih dana, a to je: od 9.30 ujutru do 12.45 časova, pauza za ručak do 14.00 časova, a zatim zasedanje od 14.00 do 17.00 časova.

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine Korica. Zakletva koju ste dali na početku svoga svedočenja još uvek je na snazi. Gospodin Mooreće da nastavi sa svojim pitanjima.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE– NASTAVAK

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dobar dan gospodine Korica. Imam svega nekoliko pitanja za vas. Ali želeo bih da se pozabavim sa dva pitanja koje je možda trebalo da vam postavim još juče. Prvo je bilo ovo: Vi ste nam rekli ste u bolnici mislili da ste trijažom izabrali oko dvadesetak osoba. Da li se sećate da ste nam to rekli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li je u to vreme gospodin Šljivančanin bio prisutan u bolnici, koliko ste vi mogli da vidite?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam ga posle onoga sastanka samo jednom onako video i to sa lekarima. Više ga nisam viđao, nego posle pred bolnicom.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Po vašoj proceni, koliko ste vremena proveli u bolnici pre nego što ste otišli? Dakle, od trenutka kada ste stigli tamo, do momenta kada ste otišli, koliko je dugo vremena prošlo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam siguran da mogu tačno da kažem. Negde smo došli oko 7.00, a bolnicu smo napustili oko... oko 10.00 sati.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste videli da je za to vreme gospodin Šljivančanin bilo koga izdvojio?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam to video uopšte.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A gde ste vi išli radi tog procesa trijaže, gde ste pronašli tih dvadesetak ljudi? Da li je to bilo u podrumu? Da li možete to da nam kažete.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Bio je jedan deo i u sobama, u prizemlju, ali je bilo i u hodniku dole, mada tamo dosta... uglavnom bili ranjenici. Ali tamo sam malo izdvojio ljudi. Ne znam, možda dva, tri.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Želeo bih da vam postavim jedno pitanje, jako teško je proceniti vreme. To je više sama tema koja bi trebalo nešto da nam otkrije, a čini se da je to bilo negde tokom ranih sati 20. novembra. Da li ste bili prisutni kada je Vujić zamolio gospodina Kijanovića da ode u "Velepromet" i proveri da li može da pronađe neke leševe u "Velepromet"-u?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To nikada nisam čuo. Čak mi to nije pričao ni Vujić.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dakle, jednostavan odgovor bi bio – niste to čuli a u svakom slučaju niste uopšte bili prisutni, ako je tako nešto uopšte bilo rečeno. Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno tako.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Želeo bih da se sada vratim na kasarnu JNA 20. novembra. Vi ste nam rekli prilikom svedočenja da vam je Munćan rekao o nekim problemima kojih je bilo u kasarni JNA. Želeo bih da se pozabavimo tom temom. Da li me pratite?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pratim.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste ikada saznali, ili da li vam je ikada rečeno da su i Kijanović i Tomić otišli kod Mrkšića da mu kažu o problemima u kasarni i šta više, da je Tomić to uporedio sa incidentima iz Drugog svetskog rata? Da li ste ikada čuli tako nešto da je rečeno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja tako... ja tako nešto nisam čuo ni 19., jer nismo Mrkšića zatekli na tom radnom mestu. A da li je neko negde izašao pa da mu je na drugom mestu nešto saopštio, moguće je. Ali kol'ko ja znam i kol'ko sam ja bio prisutan, a bio sam prisutan, možda sam i zaspao jedno kratko vreme, ne mogu da tvrdim ali ono predamnom niko se nije obraćao Mrkšiću.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ja ne mislim na vreme kada ste bili u Negoslavcima, već o periodu kada je izbio taj incident u kasarni JNA i kada je bilo nasilja nad ljudima u autobusima. Ja govorim o periodu posle toga. Da li ste čuli da su Kijanović i Tomić otišli da pronađu Mrkšića i da mu izraze svoju zabrinutost u vezi s tim što se dešavalo i da je Tomić to uporedio sa nekim scenariom iz Drugog svetskog rata, lošom situacijom? Dakle, to je period na koji ja mislim. Da li ste ikada čuli da je nešto tako pomenuto?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nikada nisam čuo da je tako nešto neko pomenuo, sem što je pričao Bogdan Vujić da je... da se obraćao Mrkšiću. I kada sam ga ja pitao kada, on kaže: "Pa dok smo bili u onoj prostoriji". Ja Mrkšića nisam video. Ja sam odmah rekao da Mrkšića nisam video. I gde mu se obratio, ja ne znam. A niko mi drugi nije rekao ništa o tome. O incidentima jeste.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Molim vas, da li mogu onda nešto da vas pitam u vezi s vašim odlaskom na "Ovčaru"? Vi ste sa Munćanom otišli tamo kolima i sa svojim drugim kolegama. To je tačno. Sećate se da ste nam to rekli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I ako pokušamo da odredimo vreme, ispada da ste vi rekli da je to bilo negde pred sumrak. Znači kada više nije bio dan, a nije baš bila ni noć. Da li bi to bilo tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Upravo tako.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kad ste bili tamo, a znam da ste rekli da niste izlazili iz automobila, da li ste videli neki rovokopač, mašinu koja ima veliku kašiku napred? Da li ste videli takav rovokopač u to vreme da se tamo nalazio? Da li možete da se setite toga? Ako ne možete, molim vas, samo recite?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne mogu da se setim uopšte da sam to video.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li onda možemo da se pozabavimo sa onim što ste nam rekli da se desilo. Vi ste ostali u automobilu, a Munćan i njegov kolega su izašli, ali su se vratili iz hangara na "Ovčari" posle pet minuta. Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Koliko ste vi mogli da vidite, da li je tačno da se kaže da su oni ušli unutra u hangar u tom periodu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja vrata od hangara nisam mogao videti, ali sam... to je ugao zaklanjao, ali je tu iza toga ugla stajao policajac. I oni su prošli policajca. Ja pretpostavljam da su i ulazili unutra, ali ta vrata nisam mogao videti.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A na osnovu razgovora koji ste vodili sa njima kada su se vratili, da li bi bilo ispravno da se kaže da su pogledali unutra u hangar kako bi procenili da li je moguće da se neke procedure sprovedu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno sam takav utisak stekao.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada su se vratili posle pet minuta, da li je ispravno da se kaže da nije bilo nikakve diskusije u vezi sa tim da li je trebalo da pokušaju da nešto urade, i da je činjenica da su rekli: "Ovde nema ničega za nas, nije situacija odgovarajuća da se vrši neko ispitivanje, nema prostorije za to, i mi ćemo sada da odemo odavde"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Munćan je samo rekao: "Ovde nema uslova za nikakav rad. Prostorija je... nije osvetljena, mrak dolazi, a nemamo posebne neke prostorije da možemo raditi". Druge komentare nije... pominjao.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li je bilo razgovora o tome da se iskoriste neke prostorije koje su odvojene od hangara ili da pokušaju da pronađu odgovarajuće prostorije negde u tom kompleksu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Munćan nije išao da traži to, niti se kod nekoga interesovao. Kol'ko sam ja video, direktno se vratio: kako je ušao, tako se i vratio natrag do kola.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kako biste procenili, kolika je bila udaljenost od vrata hangara, tamo gde ste verovali da su ona mogla da nalaze, do automobila u kome ste vi bili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa nije bilo više od 20 metara. Mi smo se zaustavili ovde, a vrata od ulaza u hangar ovde su bila, sa ove strane. Hangar je bio po dužini dole. Mi smo bili uz hangar, a oni su ušli ovde. Policajac je bio na čošku.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li možemo sada da zamislimo vaš parkirani automobil i vas kako gledate iz auta, da li se hangar nalazio sa leve ili sa desne strane od automobila?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Hangar se nalazio sa leve strane od automobila.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li biste bili ljubazni da podignete vašu levu ruku?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: ...*(svedok podiže ruku)*...

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ja ću zamoliti... Hvala vam. Ja ću zamoliti da vam se da jedan list hartije i olovka, ukoliko je moguće, i zamoliću vas da nacrtate put kojim ste došli, lokaciju automobila i hangara i gde mislite da su se nalazila vrata a onda ćemo to da stavimo na grafoskop. Da li biste pristali da to uradite sada?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hoćete li molim vas automobil da označite slovom A, a hangar slovom B?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ovaj deo auta koji gleda prema vrhu papira pretpostavljam da je prednji deo automobila, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Prednji.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Budite ljubazni pa nam nacrtajte koliko to najbolje možete ono što ja nazivam glavnim putem - kojim ste vi putovali? Dakle, pretpostavljam da stojite na putu i da postoji deo puta iza vas i deo ispred vas. Da li možete to da nacrtate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

TUŽILAC MOORE: Molim vas ponovo to stavite na grafoskop?

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dakle, sa leve strane imamo glavni put koji ide prema Negoslavcima, severno prema Vukovaru, je li tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne znam da li sam baš pravilno nacrtao, ali mislim da je tako.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Tako se vi sećate, zar ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Upravo tako se nešto sjećam da smo išli tako. Inače nisam tamo više išao i ne bih mogao biti siguran da... da je dobro nacrtano.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ali se sećate hangara sa leve strane?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To se sjećam.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hvala vam lepo.

TUŽILAC MOORE: Zamolio bih da se ovo uvrsti u spis kao dokazni predmet?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se.

sekretar: Časni Sude, kao dokazni predmet broj IC 000178.

TUŽILAC MOORE: Mislim da bismo možda mogli da dobijemo samo broj dokaznog predmeta, ali siguran sam da to može da se razjasni. Ako može da se papir skloni sa grafoskopa?

sekretar: Izvinjavam se, časni Sude. To će biti dokazni predmet broj 857.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Sada ćemo se pozabaviti doslovno samo malim brojem pitanja. Da li može da se kaže da kada ste stigli, odnosno kada ste se zaustavili na "Ovčari", sa mesta gde ste vi stajali - da niste mogli da kažete ko su bili teritorijalci, a ko su vojnici? Vi niste mogli da ih razlikujete, je li tako? Tako ste rekli u vašem jučerašnjem svedočenju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam tako rekao i tako i sad mislim. Starešine neke sam prepoznao da su aktivne starešine, po onom kol'ko sam mogao videti. Možda sam video jedno dvojicu, a ostale nisam mogao razaznati, koji su teritorijalci a koji su, ovaj, pripadnici JNA.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A rekao bih da na osnovu vašeg iskaza sledi, a mislim da ste tako i rekli, da ne možete da kažete da li je ikoga bilo sa druge strane hangara kao i koliko je ljudi bilo u hangaru. Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam mogao vidjeti koliko je bilo ljudi sa druge strane hangara, iako smo mi prilikom dolaska prošli tu relaciju. Možda smo mogli videti da li nekoga ima tamo, ali ja nisam mogao videti u vrhu hangara, prema gore - dalje, da li tamo, jer tamo su se otprilike nalazili vojnici i starešine. Mi smo došli odozdo.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste ikoga videli da duva u zviždaljku?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, nikada. Prvi put sam čuo od vas to.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Idemo onda dalje, do vaše posete Šidu, gde mislim da je gospodin Munćan raportirao gospodinu Petkoviću. Želim da se time nakratko molim vas pozabavimo. Da li sam u pravu ako kažem da onako kako ste vi to razumeli iz razgovora sa Munćanom, da je Munćan imao sledeće informacije na raspolaganju: pre svega, da je bilo napada na autobuse u kasarni? Da li biste to prihvatili? Jer vam je to gospodin Munćan rekao, zar ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Munćan mi je rekao da je bilo nasrtaja pojedinaca i grupica na autobuse, ali nije mi rekao ništa da je dolazilo do fizičkog obračuna, zato što su ljudi već bili u autobusima, a ulazili nisu, niti su, kol'ko ja sam čuo, polupali prozore ili tako nešto.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Drugi deo informacije koju je on imao bila je da je bio u hangaru na "Ovčari". Vi ste i o tome ovde govorili, zar ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Sigurno mu je referisao i to.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I treće, Munćan je čak mogao da obavesti Petkovića o svemu onom što ste vi rekli samom Munćanu, zar ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa mogao mu je reći ono iz bolnice, a u "Velepromet"-u je bio i on, i nije bilo potrebe da prenosi moje, kad je i on sam mogao videti sve što se dešavalo. A ono što se dešavalo u bolnici, sigurno mu je referisao i to, ali nije bilo ništa interesantno. To se završilo po... onako kako smo planirali.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li vam je Munćan uopšteno rekao šta je referisao Petkoviću?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nije mi iznosio detalje. A razgovarali smo da je sve referisao Petkoviću šta se desilo ta dva dana.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Pošto ste referisali Petkoviću, gde ste vi otišli, molim vas?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nas trojica smo odmah otišli u stan, a Munćan je otišao kod Petkovića.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A kad se vratio od Petkovića, gde ste se vi nalazili i gde ste ostali?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Mi... mi smo se nalazili u privatnom stanu nedaleko od pošte. I tu smo se nalazili i ranije, i tada. Tu smo već bili skoro 20 dana.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Mislim da ste nam rekli da niste spavali dva dana; Je li tako - do kraja 20. novembra?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li bi bilo tačno da se kaže da kada ste otišli u stan, da ste onda zasluženo odspavali?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Najprije sam popio pivo, pa otišao da spavam.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste sledećeg dana podneli izveštaj Petkoviću?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, ja nikada nisam podnosio izveštaj Petkoviću.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dakle, onda je tačno da se kaže da vi ne možete da znate da li je Vujić referisao Petkoviću 21. novembra. To je tačno, zar ne?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja stvarno to ne znam.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Vi se sećate da ste svedočili da su vas zadirkivale vaše kolege u vezi sa tim da ste vi obezbeđenje Bogdana Vujića?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I rekli ste nam da je Vujić u svojoj izjavi dao da se nasluti da ste vi na kolenu imali pušku. Da li se toga sećate?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To sam pročitao u njegovoj izjavi koju je dao prvu haškom istražitelju, u njegovom stanu.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Izvinjavam se što vas ovo pitam. Ne želim da budem bezosećajan. Rekli ste nam da ste udovac. Kada je molim vas vaša supruga preminula, koje godine?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: 2004. godine.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada vam je Vujić pokazao tu izjavu, da li je to bilo pre ili posle smrti vaše supruge?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja mislim da je bilo prije.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li mogu da vam pročitam deo izjave koju je Vujić dao Tužilaštvu? A to je jedina izjava koju je on dao Tužilaštvu.

TUŽILAC MOORE: A da bih pomogao uvaženim kolegama, radi se o paragrafu 21. Na engleskom 26. paragraf od 40.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ja ću da pročitam samo mali deo: "Po mom povratku u "Velepromet", otprilike u 10.30 ili 11.00 časova, sreo sam Branka Koricu u kancelariji kapetana prve klase Borisavljevića kao što je bilo dogovoreno. U prostoriji se nalazio još jedan kapetan koji je bio naoružan poluautomatskom puškom i stajao je pored telefona sa koga je nekoliko puta razgovarao, ali ne znam sa kim". To je jedino mesto gde se spominje puška a da ste vi sa njom povezani ili da je blizu vašeg imena, a i tada se odnosi na jednu drugu osobu, a ne na vas. Da li je možda sa vaše strane došlo do greške po tom pitanju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne gospodine tužioče, ja sam... i ja čitao to, lično. I da li je on to dao. On je meni rekao da je dao haškom istražitelju. A on, ja ne znam kome sve izjave nije davao. Davao je i Vojnom sudu, davao je i Specijalnom sudu, davao... davao je haškom istražitelju. Ali ja sam čitao gde on kaže: "Kad sam prvi put došao u "Velepromet" zatekao sam Branka Koricu kako sedi u fotelji i drži pušku preko kolena". Ja se izvinjavam, ali doslovno sam mu rekao: "Druže pukovniče, jeste li vi ludi? Ja nikada nisam imao dugu cev u rukama, pa ni pušku.", što mogu i dokazati da nikada

nisam to imao - na mojim propusnicama koje sam posedovao tamo. A Bogdan Vujić i ako je tako izjavio, on mene nije zatekao u kancelariji sa nekim kapetanom koga ja nikad nisam video, nego smo došli zajedno iz bolnice u "Velepromet", u to vreme koje je on pomenuo. To je istina.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ja sve što želim da kažem je da u ni u jednoj jedinoj izjavi koju je on dao Tužilaštvu se ne spominje da vi imate pušku. Želeo sam samo to da kažem, da budemo poštteni. Takođe ste rekli da je gospodin Vujić, Bogdan Vujić spomenuo autobuse i da vas je pitao koliko je autobusa bilo. Da li se sećate da ste to rekli prilikom vašeg svedočenja?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam to rekao da me je pitao, i to me je pitao na ulici, ovaj: "Je li znaš ti koliko je autobusa bilo tamo kada smo one ljude izvodili?" Ja reko': "Nemam pojma gde su bili autobusi". "Ma tamo iza kasarne, kol'ko ih je bilo?" Reko": "Nemam pojma". To je jedino što me je pitao za autobuse i što sam mu ja odgovorio.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A to je bilo, koliko se vi sećate, godinu dana posle Vukovara, zar ne? To je tačno, zar ne? Tako ste rekli u svedočenju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Najverovatnije godinu dana.

TUŽILAC MOORE: Molim vas izvinite me za trenutak, časni Sude.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Čini mi se da se sećam iz vašeg svedočenja da ste ostali na području Vukovara oprilike do 15. marta 1992. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Šta je bio vaš zadatak tokom tog perioda?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa, obilazili smo Vukovar. Obilazili smo celu teritoriju. Obavljali razgovore sa mnogim licima. Pronalazili mnoga dokumenta, od kojih sam već pomenuo onu svesku o minskim poljima. Tako smo pronašli i drugih izveštaja vojne policije hrvatske vojske, gde kaže: "Izvešće vojne policije broj 16..." od nekoga datuma, i redni broj 1: "Uhićen zato što je Srbin. Pošto ima krvnu grupu 0, Rh minus (RH negative), konsultovati Vesnu Bosanac". Onda, tako dalje, redni brojevi - zašto su hapšeni i tako. Pa i takvih dokumenata ima dosta.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hvala vam na tome. Rekli ste nam i ja citiram, da ne stojite tako dobro sa imenima. Sećate se da ste to izjavili?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Vi ste tri sata proveli u "Velepromet"-u 19. novembra uveče, a uglavnom ste bili sa Vujićem u "Velepromet"-u i tokom 20. novembra. To je tačno, zar ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li biste mogli da mi pomognete samo oko jedne stvari? Zašto ste bar dva puta u toku svedočenja pomenuli načelnika Teritorijalne odbrane

ličnim imenom Ljubinko, a niste ga nazvali prezimenom? Da li ste imali prilike da ga upoznate tokom tog tromesečnog perioda?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Njega su svi zvali "Ljubinko", a ja nisam bio siguran odmah da li se zove Stojić ili Stojanović. Međutim, kako su mu se svi obraćali, tako sam ga i ja zvao kao Ljubinko; i video sam da igra glavnu ulogu u "Velepromet"-u.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li je tačno da se kaže da ste razgovarali sa njim posle 20. novembra, u periodu kada ste ostali tamo sve do marta meseca 1992. godine?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Sa Ljubinkom više nisam razgovarao. Više sam razgovarao u bolnici.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dakle, to što ste ga zvali ličnim imenom "Ljubinko", to je bilo na osnovu vašeg kontakta sa njim 19. novembra uveče? Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: 19. i 20.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada ste se 20. novembra videli sa njim?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja mislim da sam se vidio pre... pre zasedanja Vlade, kad smo ja i Vujić došli i prošetali po... ovome... krugu, i vratili se u kancelariju. Ja mislim da je Ljubinko bio u toj drugoj kancelariji. Video sam ga da je otišao tamo. A nismo razgovarali sa njim.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ali ako niste sa njim ni razgovarali zar biste ga onda zvali po imenu?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Zvao sam ga po imenu zato što smo uveče, ovaj, prethodnoga dana dosta razgovarali, i što je on intervenisao tamo dok je sastanak Vujić držao sa ostalima u jednoj kancelariji. Trebalo mu je neko vozilo, da mu je prijatelj poginuo, pa... znam da je vikao nešto: "Vi sastančite, a ja nemam vozilo za prijatelja".

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Šta podrazumevate pod tim da je njegov prijatelj poginuo i da je on nešto vikao? Kada se to desilo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To se desilo kad smo došli u "Velepromet". I dok je Vujić držao sastanak sa ostalima u toj kancelariji na kome ja nisam... na tom sastanku ja nisam bio. Ja sam bio napolju, zato sam i vidio što je intervenisao. Pitao je: "Gde je... gde su ovi?" Neko mu je rekao: "Na sastanku". I on je otišao, lupao na vrata i sa vrata počeo galamiti: "Vi ovde sastančite, meni čovek... prijatelj...", doslovno je rekao "...prijatelj poginuo. Meni treba vozilo, a vi sastančite". I zato se sastanak brzo i završio.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kažete da ste imali kontakte sa gospodinom Bašićem. Da li znate da se u jednom izveštaju koji je on podneo napominje da su likvidirali hrvatsku populaciju četnici i pripadnici Šešeljeve grupe? Da li ste to znali u vreme kada ste bili do marta meseca u Vukovaru?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada je reč o radiju koji ste pronašli u to vreme, da li je tačno da se taj radio nije nalazio u bolnici, već pored jednog časovničara u ograđenom delu blizu bolnice?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ta radio stanica, to je radio stanica, nalazila se preko ulice od bolnice. Nije bila u bolnici, nego preko ulice, sasvim drugi red zgrada. I u dvorištu jednom pored časovničara, časovničarske radnje. I to je bilo područje i minirano, ali nismo... tek smo sutradan otkrili mine.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Različiti ljudi iz kancelarije Tužilaštva, uključujući i mene, bili su u Beogradu sredinom septembra ove godine, zato što su bili izdati pozivi. Bila su četiri poziva izdata: jedan je bio za gospodina Šušića koji će da svedoči; za gospodina Kijanovića, koji je došao u kancelariju Tužilaštva i potpisao svoju izjavu i koji će da svedoči; i gospodin Karanfilov će da svedoči. Svi su došli da vide te ljude. Poziv je poslat i vama. Da li ste vi dobili taj sudski poziv?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja taj poziv nikada nisam dobio, niti sam kad čuo da mi je poslat.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dakle, vi ništa ne znate o tome da je poziv uručen vašem sinu kako bi ga predao vama? Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja to ne znam, ali verujem da bi mi sin rek'o. To... ne verujem da je njemu uručen poziv.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste bili u Beogradu između 15. i 18. septembra ove godine?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Između 15. i 18. septembra? Ne, ja sam bio u vikendici u Novom Slankamenu. To je 50 kilometara od Beograda.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li mogu da vam sugerišem sledeće ili možda da postavim još jedno pitanje. Na koji način vas je kontaktirao tim Odbrane gospodina Šljivančanina? Da li je to bilo preko zvaničnih kanala?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Najprije me je zvao gospodin Lukić telefonom i pitao da li možemo da se vidimo u vezi svedočenja. Ja sam rekao da možemo kad dođem u Beograd. Pošto je on malo dana bio, ja sam već sutradan otišao kod njega u kancelariju, i tu smo razgovarali prvi put. Nije bilo ništa zvanično, ništa se nije pisalo, nikakvu izjavu nisam davao. Gospodin Lukić je neke pribeležke ovako notirao, ali ništa zvanično.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I tako ste vi gospodinu Lukiću objasnili čega se vi sećate. Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa uglavnom da. U kraćim crtama.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A koliko dugo je trajao taj intervju ili razgovor?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa ja mislim oko sat vremena.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I da li vas je on vraćao na neke teme o kojima ste pričali, kako bi bio siguran da je sve tačno shvatio?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa nije me vraćao ali je... tad mi je rekao mogućnost da ću možda i svedočiti na Sudu (ICTY). Ja sam rekao ako može kako da me obiđe da me ne dira, da mi je lepše u vikendici. Međutim, kasnije se javio drugi put i kaže: "Izgleda da ćeš morati da ideš."

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li imate išta protiv da se Tužilaštvu pokaže dokument koji je proizašao iz informacija koje ste vi dali?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nemam ništa protiv.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Mogu li da vam sledeće sugerišem? Sugerišem vam da je u "Veleprometu", kada ste vi stigli, gospodin Šljivančanin nešto prokomentarisao vezano za moguća ubistva u "Veleprometu" ali mislim da bi bilo ispravno da se kaže da se vi ne slažete. Da li je to tačno?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da. Tačno je to.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Takođe bih vam sugerisao da je u "Veleprometu" postojalo nešto što bih ja nazvao "vidnim nasiljem" koje je Vujić pokušao da spreči, i da ste vi za to znali?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja moram da se vratim na ono, vi ste rekli u "Veleprometu" da je Šljivančanin. Ne, Šljivančanin... ja Šljivančanina nikad u "Veleprometu" nisam video. A što se tiče nasilja toga, koje je bilo, ja sam... nisam to shvatio, takvo nasilje kao što je Vujić predstavio, te... upotrebu, ovoga, BOV-a i šta ja znam. To... to... nema veze.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ja bih sugerisao da Vujić u bolnici nije učestvovao u vršenju trijaže, kao što ste vi rekli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja ne znam šta je radio, ali znam da je izvodio ljude isto kao i ja.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I najzad ovo: da li ste poznavali gospodina koji se zove pukovnik Panić, koji je bio načelnik štaba Operativne grupe Jug u to vreme? Da li ste znali za njega i da li ste tada mogli da ga prepoznate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja nisam znao za Panića tada, niti sam... niti se sećam da sam ga video. Možda smo se mi sretali, ali ja se ne sećam uopšte. Ja sam i sad Panića video, toga za koga pitate, ali ja se stvarno ne sećam da sam ga igde video.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I najzad, ja bih sugerisao da su postojale pretnje prema Vujiću u "Velepromet"-u i to pretnje ozbiljnim nasiljem. Da li se vi slažete?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ma to su oni razgovarali i sa mnom. Oni su pretili i na... i meni. Ali smo mi razgovarali, išli rame uz rame kroz "Velepromet" i to razgovarali. Prema tome, niko nije ni... ni rukom... ni podig'o ruku, a kamoli nešto drugo. U to... u tome se sastojala pretnja. Oni su govorili to – da... da mi, ovaj, štitimo ustaše. I ljutili se na to: "Vi oficiri ne znate šta su oni radili". "Pa znamo šta su oni radili, ali dajte da ide to po redu sve".

prevodioci: Prevodioci nisu čuli poslednju rečenicu svedoka.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ozbiljne pretnje nije bilo

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Nažalost, prevodioci nisu čuli poslednji deo onoga što ste rekli. Da li biste mogli to da ponovite?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kažem: ozbiljne pretnje nije bilo prema meni. A prema Vujiću, u pojedinim momentima kad ja nisam bio sa njim, ja ne znam šta su mu sve rekli. Možda su mu i rekli tako. To ja ne mogu da tvrdim. Ali ja to nisam čuo, niti mi se tada Vujić na to žalio, niti sam mu ja takve stvari prenosio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno, zaista.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Hvala i vama.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Gospodine Lukiću?

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospođ... gospodine Korica, hoćete li malo da se odmorite ili da počnemo? Ja ne mislim dugo da razgovaramo, odmah da vam kažem.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Idemo dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Drago mi je. Krenućemo od ovih pitanja danas što vam je gospodin Moore postavljao. Ja ću sada da vam postavim neka pitanja, da razjasnimo te teme o kojima vas je pitao gospodin Moore i nešto gospodin Vasić. Da li se vi možda sad sećate kad sam ja vas prvi put kontaktirao, kad je to bilo? Pre koliko vremena?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja ne mogu tačno da se setim. Možda... više od godinu dana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ova rečenicu oko četnika, klanja i "Veleprometa", kad sam vas prvi put to pitao? Da li se sećate kad je to bilo i kako je... kojom... u kojoj formi je bio taj razgovor? Jesmo se videli ili nešto drugo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Vi ste mene zvali telefonom. Ali ja se ne sećam kada je to bilo. Ne mogu... ne mogu ni približno da... da ta... to vreme... Meni se učinilo da je to bilo pre mesec i nešto dana. Ali kada shvatim gde sam bio i gde sam se mogao čuti sa vama, onda bi... izgleda to vreme malo i duže, ovaj, a koliko duže, verujete da ne znam. Zvali ste me telefonom i pitali da li je istina da je gospodin Šljivančanin i vele... u ovom... u Negoslavicima, u kancelariji gde smo se mi nalazili, rekao da će... da ćemo videti kako četnici kolju ustaše, ali da mi na to ne obraćamo pažnju. Ja takvu rečenicu nisam čuo. Ja ne znam kad je... a Šljivančanin je svega pet minuta bio sa nama i svi smo bili na... na malom prostoru. Naopako da to ne bih... da sve čujem, samo to ne čujem. Tako mislim...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ja sam vas pitao i u glavnom ispitivanju ali sad pošto je ta tema opet zategnuta... pomenuta, je li ste bili u blizini gospodina Vujića u tom trenutku kad ste uopšte vodili razgovor sa Šljivančaninom, je li Vujić bio u toj prostoriji relativno blizu vas? Da li se....

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nije...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ...sećate?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR:... Nije relativno, nego je bio pored mene. Uvek je pored mene bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još nešto vezano za ovo od malopre. Gospodin Moorevas je pitao da li znate da li je možda vaš sin primio neki poziv. Vi ste rekli. Hoćete li reći sada ovde časnom Sudu, dok ste bili u toj vašoj vikendici, da li vas je neko tražio na vrata vašeg stana? Ko je dolazio i insistirao da vi dođete? Ispričajte to Sudu da se čuje.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja u stanu imam jednu devojku koja stanuje kod mene i održava stan praktično. I imam komšinicu s kojom sam u dobrim odnosima. S obzirom da ste vi mi rekli da postoji mogućnost da ću ići da svedočim, ja sam ih zadužio da svaki dan prekontrolišu poštansko sanduče, ili ako me neko bude tražio telefonom ili lično, da tačno kažu gde se nalazim i gde mi je vikendica. Međutim, to me niko nije tražio ni u stanu, ni putem poziva. Ali sam kasnije čuo, što mi je dosta bilo neprijatno, ne samo meni, nego celoj porodici - tražila me policija, i to policija iz Indije. Nije me tražila u Slankamenu gde je moja vikendica, nego je tražila me u Čortanovcima, blizu Novog Sada, i još u nekim selima. I došli su do moje rođake kojoj je sin poginuo u ovome ratu, pa se uplašila i tako dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, tražila vas je policija. To... ne moramo dalje. Nećemo...

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da, da ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ...u detalje.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, samo imam jednu intervenciju na transkript: stranica 22. red 9. svedok je rekao: "Bili smo na malom prostoru i nedaj bože da sve čujem, a samo to ne". Možda je malo drugačija ta interpretacija, ali mislim da je smisao jasan.

prevodioci: Molimo gospodina Lukića da isključi svoj mikrofon dok svedok odgovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Crtali ste malopre skicu kako se vi sećate vašeg dolaska do hangara i prostora kod hangara. Kol'ko ste bili tog dana na "Ovčari"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Neka sve bude ukupno jedno sedam, osam minuta, do deset, najviše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste ikada više u svom životu došli na "Ovčaru"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nikada više nisam bio na "Ovčari".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste rekli da je to bilo negde u suton, pa ne moramo da idemo...

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Opisali ste da... malopre gospodinu Mooreu da ne mogu da se razlikuju uniforme - da li su teritorijalci ili vojnici, to... to ste rekli... i starešine, kad ste opisivali ono što ste videli ispred hangara.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Iz... iz kola.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitanje. Na ulazu u hangar, kakva su obeležja imala lica koja su stajala?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Voj... vojna policija. Jedan je imao... Bio je vojni policajac. Malo dalje od njega bila su još dva vojna policajca.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Pit'o vas je takođe gospodin Mooreoko Ljubinka Stojanovića. Vi ste rekli da ste ga videli dva puta. Pa vas pitao zašto znate njegovo ime. Moje pitanje. Tokom ta, eto da kažemo, tri meseca boravka u Vukovaru, da li ste čuli njegovo ime? Je l' se pominjalo njegovo ime? Je l' bio on tu, što mi kažemo, neki "faktor"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U "Veleprometu" sam video da je bio "faktor". A ovamo u Vukovaru, gde smo mi kontaktirali ljude i to, na primer, u bolnici, u ovim... štabovima mesnih zajednica, niko ga nije pominjao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ćemo da se vratimo na jučerašnja pitanja. Vama je gospodin Moorejuče na stranici 14.787, ovo dajem reference za Sud i ostale učesnike, on vam je sugerisao da po instrukcijama koje ste vi dobili od Babića, da vi nemate nikakvu komandnu odgovornost, i vi ste to potvrdili. Sad vas pitam ja dalje: Kakav je odnos između organa bezbednosti različitih nivoa? Je l' tu postoji komandna odgovornost ili ne? S obzirom na ono što ste proveli tolike godine u toj službi?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Po stručnim pitanjima - da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Po disciplinskim i svim drugim - komandantu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi tada, kada ste od Babića dobili taj zadatak da ponovo obučete uniformu, kakav ste vi status imali u JNA? Da li ste bili tada rezervni oficir?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja sam bio tada rezervni podoficir.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih molio sada da u *e-court*u pogledamo dokazni predmet 107? To je Pravilo službe organa bezbednosti, član 14. Engleska verzija stranica 9, BHS verzija koju bih molio da se stavi ispred svedoka, je stranica 8?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćete na ekranu da vidite gospodine Korica nešto. Ja prepoz... pretpostavljam da se sećate ovog dokumenta? To je bila, mi to kažemo, "bukvica" za sve vas, je l' tako? Čitam član 14: "Pripadnici organa bezbednosti iz rezervnog sastava oružanih snaga, kada se pozivaju na vežbe, provere borbene gotovosti i druge aktivnosti u ratne jedinice oružanih snaga, izvršavaju zadatke iz delokruga organa bezbednosti, saglasno propisima za rad organa bezbednosti". Jesam dobro pročitao ovo?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad su vam rekli da obučete uniformu, je l' ste smeli vi to da odbijete? Da ili ne? Prosto?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja... Da mi je naređeno, ja ne bi smeo da odbijem. A ovo je bilo nešto drugo. Obični jedan razgovor iz koga je ispala ozbiljna stvar, tako da nije bilo potrebe to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Izvinjavam se prevodiocima što ne isključujem mikrofona. Čujem da postoje problemi. Ko je bio... bio vaš neposredni starešina u Šidu?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Munćan Dragan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko je bio njegov neposredni starešina?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pukovnik Ljubiša Petković, pokojni sad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možda znate, ko je bio neposredni starešina: Tomiću, Kijanoviću i Vujiću? Da li znate možda? Pre nego što su došli u Šid tu, odakle su došli?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne znam ni odakle su došli, ni ko im je bio pretpostavljeni starešina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste malopre ispričali gospodinu Mooreu da je Munćan vas obavestio da je on podneo izveštaj Petkoviću po dolasku u Šid?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je Munćan pre dolaska u Šid bilo kome podneo bilo kakav izveštaj, u toku ta dva dana? Da li ste to čuli?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: To nisam čuo... i ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li, kada ste pošli iz "Veleprometa" i krenuli put "Ovčare", i kasnije za Šid, da li ste se bilo kome javili i rekli: "Idemo mi sada na "Ovčaru" ili ne?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ja ne znam da li se Munćan javio nekome u kasarnu - da će ići i na "Ovčaru", to ne znam. A drugo mi ništa nije rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali niste svraćali u Negoslavce, kol'ko sam ja shvatio, tada?
SVEDOK KORICA – ODGOVOR: U Negoslavce nismo svraćali uopšte, nego smo otišli direktno u Šid, tako da se nismo videli sa ovom grupom: Vujić, Kijanović i Tomić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste juče dva puta rekli prvo Vasiću na stranici 7 radnog transkripta, a onda gospodinu Mooreu, na stranici 42 transkripta, da je vama i u "Velepromet"-u i u bolnici neposredno bio pretpostavljeni Bogdan Vujić. To se sećate da ste rekli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad...

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: ...rekao sam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ...idemo dalje. Onda vas je gospodin Moore pitao na stranici 44 da li, kada vam je Šljivančanin govorio u onim kolima na putu za bolnicu o predstojećim aktivnostima... šta je to, vi ste rekli da je to bilo u formi predloga, a onda, kad vas je tužilac pitao da li predlog ili naredba imaju isti efekat, vi ste rekli: "Da". To ja vas sad podsećam, jer imam sad pitanje. Prosto pitanje: koliko ste vi vremena proveli u vojsci, gospodine Korica?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Za mene je to lapsus.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte to. Kažite mi, kol'ko ste vremena proveli u bolni... u...vojsci? To je moje pitanje?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Efektivno 33 godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste za 33 godine svoga boravka u vojsci čuli nekad da je neki major nešto naredio pukovniku? Da ili ne?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste za 33 godine boravka u vojsci čuli da major predlaže nešto pukovniku?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje. Takođe juče, kad vam je gospodin Moorepredočavao iskaze lica, koja su opisivale... opisivale one stravične njihove priče iz "Velepromet"-a, koje su oni pričali ovde, i koji po njihovim svedočenjima se dešavaju isto veče, možda ne u isto vreme, ali isto veče kada ste i vi došli. Da li ste tokom te večeri, tu u "Veleprometu", od nekoga čuli priče da se nešto tako dešavalo, pre nego što ste vi došli?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Niti sam čuo, niti sam vidio neke tragove takvoga zločina. Ja ne znam da li se desio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ova lica koja ste vi popisivali u autobusu, išli ste neposredno od jednog do drugog, tako ja pretpostavljam, kad ste uzimali imena, da li ste na nekom od njih videli tragove, 'ajde da kažem, povređivanja bilo kakve vrste, bilo kakve neke fizičke prinude?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne, nisam video ništa. Baš ni... i ni kod jednoga nijednu ogrebotinu, ni... ništa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakvo je bilo njihovo raspoloženje? Vi ste ipak profesionalac, znate da osetite kad čovek ima strah, kad je prepadnut ili kad je nervozan ili... možete li to da nam kažete, ako se sećate? Ako ne, idemo dalje.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa sećam se ja. Svakoga sam ja pogledao i u oči i... šta da vam kažem. Različito su se ponašali. Ima ih koji su se opušteno... sedeli i pričali podatke bez ikakvog problema. A ima ih koji su se stisli i... šta znam. Jedna neprijatna atmosfera, ali šta možemo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodin Moorevas je takođe juče na stranici 73 radnog transkripta pitao o onom vašem povratku iz "Veleprometa" u Negoslavce. Zatim ste rekli da ste kratko otišli da večerate dole; pa ste se odnda vratili, kol'ko sam ja shvatio, u tu operativnu salu, i tu proveli sve do jutra. Moje pitanje: Kad ste vi jeli to dole, u tom podrumu, gde je bio Bogdan Vujić?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nisam siguran, ali ja mislim da je bio i on dole u podrumu, i da je i on otvorio jednu konzervu i jeo. Ali nešto mi je tu izbledelo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko dugo ste uopšte bili u tom... tom podrumu, možete li to da kažete? Kol'ko je to trajalo?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa najviše pola sata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U ostalom periodu, bili ste u toj gore, kako vi kažete, operativnoj prostoriji, je l' tako?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko dugo... Možete li reći, kol'ko ste spavali te noći?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pa ja ne verujem da sam spavao sat vremena, zato što sam se u jednom momentu... bio zaspao pa se probudio, pa sam vidio pored sebe generala Crmarića, pa sam onda sa njim razgovarao do kraja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U bilo tom tre... u bilo kom vremenu od kad ste ušli u tu zgradu, komandu u Negoslavcima, do sledećeg jutra, kad ste pošli u bolnicu, da li ste videli Šljivančanina?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ne. Nisam. A nisam siguran da sam vidio ni pukovnika Mrkšića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitani ste oko pravljenja ovih lista, pa ste opisali prvo veče u "Veleprometu", pa onda sledeći dan isto u bolnici. Možete li nas podsetiti, koje doba dana je bilo kada ste pravili liste u "Veleprometu"?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Kad smo pravili liste u... u "Veleprometu", to je bilo, ja mislim, negde posle 11 časova, oko... oko ponoći skoro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A... malopre ste rekli, mislite da ste iz bolnice sledećeg dana otišli oko 10.00 sati, je l' tako, otprilike?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da, tako sam rekao otprilike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Što se tiče vremena, tu moramo malo voditi... ja ne mogu precizno reći tačno kad smo...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, nećemo... nećemo precizno vreme, ali nama će značiti nešto drugo. Da li se sećate, vi ste to rekli juče, ali to će pomoći svim učesnicima u postupku, da li se sećate, da li ste u jednom trenutku u bolnici videli Šljivančanina kako razgovara sa predstavnicima Međunarodne zajednice? Je l' pamtite tu sliku?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ispred bolnice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da je to svima nama dovoljno da mi neko naše vreme možemo da fokusiramo. Da li ste vi čuli u bilo kom trenutku kad ste bili u bolnici, govorim o 20., o trijaži, da li ste vi čuli, da li je Vujić tražio da se prave liste lica koja se izvode napolje?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Nije tražio, a nije ni on pravio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Imam još samo jednu temu. To je ona tašna o kome ste pričali. Mi smo ovde, to znate i svi, i predočeno vam je; slušali smo svedočenje gospodina Vujića, vi ste čitali njegovu izjavu, tako ste rekli, poznata vam je izjava?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa je on...

ADVOKAT LUKIĆ: To je stranica 4.545, časni Sude, za sve učesnike u postupku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste.... Prvo ću vas pitati. Vi ste rekli da ste... gde ste... Šta ste uradili s tom tašnom, na kraju?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Pošto se sa Vujićem nisam više toga dana video, on je otišao u kasarnu, ja sam ostao u "Veleprometu"; po mene je došao Muncan i otišli smo na "Ovčaru" i direktno za Šid. A oni su ostali još u kasarni, tako da ja tu tašnu nisam odmah predao Vujiću, nego je ostala kod mene. I odneo sam je u Šid. I posle dva, tri dana išao sam u Sremsku Mitrovicu i poneo sam tu tašnu, i tražio, iako je bilo veče, tražio sam Bogdana Vujića i predao mu tu tašnu, i zamolio ga da vidi u onoj grupi zarobljenika, odnosno, ljudi koji su preveženi sa ona četiri autobusa, da se slučajno ti ljudi ne nalaze tamo, i da preda njima. Ako ne, da pošalje, odnosno, odnese ili pošalje u Upravu bezbednosti, što je on i učinio, poslao u Upravu bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Gospodin Vujić, kada je svedočio ovde, rekao sam malopre na stranici 4.545, i u svojoj izjavi Tužilaštvu koju je rekao da vam je pokazao, pominje da je u toj torbi bila lična karta i neki dokumenti sa imenom Vladimir Vodopija. Vi ste rekli da slabo stojite s imenima. Da li vas možda ovo podseća u ovom trenutku, da je to jedno ime koje ste našli u tim dokumentima i popisali? Vodopija Vladimir?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Moguće je. Ali Vujić nije ni pogledao tašnu, ni jedan dokumenat koji sam ja popisivao. A da li je to uradio u Sremskoj Mitrovici? Ako je uredio... uradio to u Sremskoj Mitrovici i otvar'o, onda je sigurno mogao da zapamti to ime. A ja ga nisam...

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih molio sada poštovani Sude da na ekran stavimo dokument 2D05-0049? To su one liste zatovrenika u zatvoru u Sremskoj Mitrovici. Inače...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ:to je zvanični dokument...

TUŽILAC MOORE: Ne vidim na koji način ovo proizilazi iz unakrsnog ispitivanja?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja mislim da je veliki deo ispitivanja gospodina Moorea bila činjenica o tašni i dokumentima u tašni, i teza da su nađeni iza, i da li je moguće da su ti ljudi i ubijeni. To su bila njegova pitanja. Ja sada hoću pred svedoka samo da stavim jedan dokument koji pokazuje.... gde se svedok... gde se nalazi lice čiji su podaci u toj tašni. Da li se to... da li je to svedoku poznato? Jer on je odneo tašnu u Srem... Sremsku Mitrovicu. To je rekao.

SUDIJA PARKER: Žao mi je, ali još uvek ne vidim da se tu radi o temi koja proizilazi iz unakrsnog ispitivanja. Svakako je postojalo pitanje o sadržaju torbe koji je identifikovan. Međutim, nije bilo nikakve identifikacije osoba. Radilo se o torbi i o njenoj sadržini. To je svedok prepoznao kao sopstvene zabeleške koje je trebao da dostavi u Beograd. Mislim da je to sve što se toga ticalo.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako mogu da možda i nađem i stranicu transkripta, časni Sude? Suština pitanja gospodina Moorea je bila - šta je rekao Borisavljević, gde je nađena ta tašna. Svedok je odgovorio da je čuo da je tašna nađena iza hangara; i gospodin Moore je pitao pitanje svedoka da li je moguće da... te osobe čije su lične karte, da su oni i likvidirani. To je tema. I ja mislim da iz toga proizilazi sada moj razlog za *re-direct*, pošto je svedok vratio... odneo tašnu u Sremsku Mitrovicu, da li mu je poznato ime lica čiji su podaci u toj tašni. To je Vujić o tome svedočio, i to je tema?

SUDIJA PARKER: Postavljeno je spekulativno pitanje o tome ko su bili mogući vlasnici te torbe. Međutim, na koji način ovo što vi sada radite proizilazi iz toga?

ADVOKAT LUKIĆ: Zato što je, ako se sećate poštovani Sude, gospodin Korica kad je davao odgovor na to pitanje gospodinu Mooreu rekao, pod jedan – da misli da su u to vreme na punktovima oduzimani dokumenti, da je to njemu bilo poznato kao činjenica o ljudima koji su odlazili, i da su se tako oni isto imali podatke o tim dokumentima koji su oduzimani od ljudi, a ljudi živi. Pošto je gospodin Moore pitao - da li ne isključuje mogućnost da su ti ljudi likvidirani, a svedok rekao da su dokumenti u njegovom ranijem iskustvu nekad od ljudi oduzimani, ovo je tema koju ja pokrećem da dokažem činjenicu, da ne govorim sad pred svedokom, da li su... da li je taj čovek živ bio u Sremskoj

Mitrovici, jer on je zamolio Vujića da proveri da li je čovek živ - vlasnik dokumenata. Ja mislim da je to... to proizašlo iz unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA PARKER: Meni je gospodine Lukiću postalo sasvim jasno do te mere da možete da nastavite.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja se opet izvinjavam što izgleda mnogo komplikovano objašnjavam moje misli. Molio bih da se stavi na... na ekran dokument 2D05-0049?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo gospodine Korica, da vas ne mučim puno, možete li pročitati pod brojem 1563 šta piše?

prevodioci: Primedba prevodioca: molim vas mikrofon.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Vodopija Vladimir. Verovatno ime oca Ivan, 16.12.44.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može malo da se još pomeri na ekranu sada ulevo, mada verovatno ovi podaci vama neće značiti?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možete da kažete po vašem iskustvu ovo sledeće, šta bi trebao da predstavlja?

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: Ovo sledeće predstavlja matični broj, verovatno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK KORICA – ODGOVOR: 16. 12. 944. i dalje.

prevodioci: Prevodioci ne čuju svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja nisam siguran poštovani Sude, meni se čini da su svi spiskovi zatvorenika u Sremskoj Mitrovici već dokazni predmet, ali nisam siguran da li jesu. Pokušao sam da proverim sa... sa mojim saradnicima. Ako nisu, onda bih zamolio da ovo uvedemo u dokaze?

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, postoji još jedan korak koji je, čini mi se, bar meni promakao. Na kojoj osnovi smatrate da je ovo prihvatljivo?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam pitao svedoka da li se seća, da li ga vraća sećanje kad je pregledao tu tašnu, da li mu je to ime, Vladimir Vodopija poznato, kao doku... jedan od lica čiji se našao dokument u toj tašni. I svedok je rekao da je to moguće. Pitao sam ga na početku. A inače, o tome je Časni Sude, gospodin Vujić je o tome svedočio na stranici 4545 i rekao da je on bio direktor vodovoda, taj čovek.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, da li vi imate nešto da kažete?

TUŽILAC MOORE: Koliko se ja sećam, moj uvaženi kolega je u pravu kada je reč o direktoru vodovoda u Vukovaru. Ali ja se ne sećam da je to predloženo gospodinu Vujiću - šta je on uradio sa dokumentom, da li ga je uopšte imao i da li se prošlo kroz taj celi proces sa gospodinom Vujićem. Ja bih rekao da je uvrštavanje ovog dokumenta dopustivo preko tog svedoka, ali ne i preko ovog svedoka. Jer u stvari, radi se o nagađanju u vezi sa tim šta je moguće.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis, gospodine Lukiću.

sekretar: Kao dokazni predmet broj 858, Časni Sude.

SUDIJA PARKER: Ali nemojte da se previše radujete u vezi ovoga što ste postigli, jer vidimo da tu postoji čitav niz činjeničnih poteškoća.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, izvinjavam se, ja sam pogrešio. Shvatio sam da je Časni Sud pitao u vezi prirode pitanja. Kada je reč o samom dokumentu, ja se ne sećam koje je poreklo tog dokumenta.

SUDIJA PARKER: Toga smo svesni. To je i delimično razlog što sam uputio ove reči opreza.

TUŽILAC MOORE: Da li mogu, uz dužno poštovanje, zatražiti da se dokument označi samo za identifikaciju sve dok ne razjasnimo koje je tačno poreklo dokumenta? Žao mi je što to nisam ranije predložio, ali sam mislio da me časni Sud pita u vezi druge stvari.

SUDIJA PARKER: U ovom trenutku vi osporavate poreklo dokumenta? Da li je to poenta?

TUŽILAC MOORE: Ja bih prvo rado video koje je uopšte poreklo dokumenta, pa ga onda osporio, a ne samo osporio radi osporavanja.

ADVOKAT LUKIĆ: Mogu li da budem od pomoći? Ovo je zvanični dokument Vlade Republike Hrvatske koji je nama dostavilo Tužilaštvo. Dokument ima, ja mislim, nekih 20 strana. Mislim da je pratilo dokumentaciju gospodina Grujića o onim logorima gde su bili Hrvati zatočeni, i deo njegove ekspertize. Jednu stranicu tog dokumenta mislim da smo uveli ili na... na P-030, i to je ušlo kao dokazni predmet 273... dokazni predmet 133. Znači... dokazni predmet 133 i dokazni predmet 273, evo koliko imam saradnika ovde pored mene, su isto delovi ove velike liste koju smo mi predlačavali ranije svedocima, i ušli su kao dokazi. Veliki je spisak, i radi se o zatvorenicima koji su bili u zatvoru u Sremskoj Mitrovici - hrvatski, iz Vukovara. Ima i ostalih. Po... pominje se, mislim, i zatvor u Valjevu, i tako dalje. Ima nekoliko kazneno-popravnih ustanova. Ali znači, ovo što sam rekao su dva dokazna predmeta sa identičnim ovim podacima... za druga lica. Ja zahvaljujem poštovani Sude, i ja više nemam pitanja za ovog svedoka. Ne znam gospodin

Moore da li... će ga... sada ovo poseti... podsetilo što sam ja rekao vezano za ovaj dokument?

SUDIJA PARKER: Dokument je uvršten u spis kao dokazni predmet. Gospodinu Mooreu je prepušteno da iznese prigovor na poreklo tog dokumenta, ako bude želeo da to pitanje nastavi. Gospodine Korica, biće vam drago da čujete da smo u sred svega ovoga došli do kraja vašeg svedočenja. Gospodin Lukić nema više pitanja za vas, i želimo da vam se zahvalimo na vašem dolasku u Hag i na pomoći koju ste nam pružili. Sada ste naravno slobodni da se vratite svojoj kući i svojim zanimanjima. Hvala vam mnogo, zaista. Službenik Suda će da vam pokaže izlaz kada završimo sa radom. Sada prekidamo sa radom i nastavljamo u 16.15 časova.

SVEDOK KORICA: Hvala i vama, takođe.

(pauza)

SVEDOK JOVAN ŠUŠIĆ

(svedok ulazi u Sudnicu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine.

SVEDOK ŠUŠIĆ: Dobar dan.

SUDIJA PARKER: Budite ljubazni pa naglas pročitajte svečanu izjavu koja se nalazi na kartici koja vam je sada data.

SVEDOK ŠUŠIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Molim vas sedite. Gospodin Bulatović će da vam postavi neka pitanja.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobar dan, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Šušiću. Ja vas molim da radi kvalitetnog prevoda ovoga što mi budemo govorili i o čemu budemo razgovarali, saslušate moje pitanje, i nakon toga počnete da dajete odgovor lagano, da bi mogli prevodioci da stignu da prevedu adekvatno ono što mi govorimo. Da li smo se razumeli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Razumeli.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. Ja bih prvo molio gospodine Šušiću da kažete vaše puno ime i prezime, i datum rođenja i mesto?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Šušić Jovan, rođen 13. četvrtog 1957. godine, selo Bukovica, opština Šavnik, Crna Gora.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja ću sada gospodine Šušiću sa par pitanja proći kroz vašu, da kažem, vojničku karijeru, pa vi samo potvrdite da li je ovo što ja budem saopštavao Pretresnom veću i prisutnima tačno. Da li je tačno da se vi sada, a od 2004. godine nalazite na mestu načelnika u Ministarstvu odbrane Srbije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nalazim se sada u Inspektoratu Odbrane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U Inspektoratu Odbrane...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: ...Pardon.

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U Inspektoratu Odbrane kao načelnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kao načelnik. Dobro. 1982. godine ste završili Vonu akademiju kopnene vojske, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 1985. do 1989. godine ste bili komandir čete vojne policije Gardijske brigade?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Od?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 1985. do 1989. godine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Od 1982. do 1985. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Onda sam ja pogrešno zapisao u razgovoru. Nemojte mi zameriti to...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: I 1982. godine, ovde vidim u prevodu, 1982. sam završio Vojnu akademiju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da. To mislim da nije sporno. U periodu od 1991. godine do 1994. godine ste bili komandant Prvog bataljona vojne policije Gardijske brigade. Da li je tačno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 1994. do 1996. godine ste bili na školovanju u Komandno-štabnoj akademiji?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Bili ste dve godine komandant bataljona vojne policije za protivteroristička dejstva 72. specijalne brigade?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U periodu 1996. – 1998. godine, 2001. i 2002. godine ste bili na školovanju i završili školu Nacionalne odbrane?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I od 2002. do 2004. godine ste načelnik odel'enja za operativno-planske poslove u Sekretarijatu Ministarstva odbrane?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čuli smo gde se sada nalazite. Recite mi, koji čin imate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pukovnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, razgovaraćemo o događajima u Vukovaru i o nekim ključnim danima koji će sve nas ovde zanimati. A mene zanima, na... da li se sećate, na kojoj ste vi dužnosti bili neposredno pred polazak Gardijske motorizovane brigade za Vukovar?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Neposredno pred polazak Gardijske brigade u Vukovar bio sam na dužnosti zamenika komandanta Prvog bataljona vojne policije Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, samo vas molim malo lakše zbog prevodilaca. Da li možete da nam objasnite kada ste otišli u Vukovar i da li ste odmah uključeni u neka dejstva?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U Vukovar smo otišli 30. septembra 1991. godine. I bataljon je imao zadatak da obezbedi Gardijsku brigadu na maršu od Beograda do Negoslavaca, a zatim jedinice do rejona razmeštaja, a potom da izvrši obezbeđenje komande Gardijske brigade i za obezbeđenje transporta i kolona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, gde je bilo sedište komande Gardijske brigade?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sedište Gardijske... komande Gardijske brigade bilo je u selu Negoslavci.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li gospodine Šušiću možete da nam kažete sastav, formacijski sastav Prvog bataljona vojne policije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sastav Prvog bataljona vojne policije je komanda, odel'enje veze, krim - odel'enje, odel'enje za diverzionu zaštitu, Prva četa oklopnih transporterata, Druga četa oklopnih transporterata, četa vojne policije, protivteroristička četa vojne policije, saobraćajna četa vojne policije, pozadinski vod i specijalni auto vod koji nije bio angažovan za vreme borbenih dejstava.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći, u stvari, hoćete li nam reći da li je Prvi bataljon vojne policije u ovako kompletnom formacijskom sastavu došao u Vukovar?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U ovako kompletnom sastavu je došao u Vukovar, sem specijalnog auto voda, koji nije učestvovao u borbenim dejstvima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Malopre ste rekli da je u sastavu Prvog bataljona vojne policije... su bile dve čete oklopnih transportera. Da li možete da mi kažete imena komandira tih četa?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Komandir Prve čete oklopnih transportera bio je poručnik Vojić Ranko, a komandir Druge čete kapetan Predojević Mladen.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko je bio pomoćnik za moral u Prvom bataljonu vojne policije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pomoćnik za moral u Prvom bataljonu vojne policije bio je kapetan Božić Mile.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li možete da nam kažete kada ste vi i kako i zašto postali komandant Prvog bataljona vojne policije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam postao komandant Prvog bataljona vojne policije 1. jedanaestog 1991. godine zbog bolesti komandanta majora Kavalić Branislava, koji je upućen na lečenje na VMA.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, samo lakše molim vas govorite da bi prevodioci mogli da stignu da prevedu ovo što vi govorite. Vi ste nešto, nešto malo na početku govorili, ja bih vas molio da razjasnimo: dolaskom u Vukovar, koji su bili zadaci Prvog bataljona vojne policije? Njegovi, znači, bataljona kao bataljona i jedinica iz njegovog formacijskog sastava? Lagano, polako objasnite?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zadaci bataljona po dolasku u Negoslavce je bio da izvrše obezbeđenje komande Gardijske brigade, da vrši pratnju kolona od Beograda do Negoslavaca i obratno, i saobraćajno obezbeđenje pozadinsko-komandnog mesta Gardijske brigade koje se nalazilo u Berku.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je Prvi bataljon vojne policije imao svoje komandno mesto?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Imao je isto komandno mesto koje se nalazilo u Negoslavcima.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, samo jedna kratka intervencija na transkript. Mislim da nisu prevodioci čuli odgovor oko pozadinskog komandnog mesta Gardijske brigade koja je obezbeđivala... koji je bio jedan od zadataka Prvog bataljona vojne policije. Pa bih molio svedoka da razjasnimo to, da ponovi - gde je bilo pozadinsko mesto Gardijske brigade?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pozadinsko komandno mesto...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću molim vas, sačekajte da ja postavim pitanje, sačekajte, i onda lagano odgovorite. Hoćete li reći, gde je bilo pozadinsko mesto?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pozadinsko mesto Gardijske brigade bilo je u Berku.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U momentu kada ste vi postali komandant Prvog bataljona vojne policije, gde je bilo vaše komandno mesto?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Moje komandno mesto bilo je isto u Negoslavcima, ali istureno komandno mesto bilo je u kasarni Vukovar, i tu sam ja stalno boravio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite gospodine Šušiću, zašto je postojalo ovo istureno komandno mesto u kasarni, i zašto ste vi tamo boravili?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Istureno mesto u komandi je bilo iz razloga što je posle, od prvoga, protivteroristička četa vraćena u borbena dejstva na pravcu Rusinska crkva – Vatrogasni dom – škola "Supanc" – Vodotoranj između Prvog i Drugog jurišnog odreda, pa zbog toga je bilo potrebno imati komandno mesto bliže borbenoj jedinici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li možete da nam objasnite kako je išla linija komandovanja u Prvom bataljonu vojne policije?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U Prvom bataljonu vojne policije komandovanje je išlo od komandanta prema komandirima četa. A komandiri četa prema komandirima vodova. A ja... a ja kao komandant, dobijao sam zadatke od komandanta Gardijske brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste osim od komandanta Gardijske brigade dobijali bilo kakva druga naređenja ili zadatke od bilo kog starešine?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ni od kog drugog nijesam mogao dobiti naređenja, sem od komandanta Gardijske brigade, niti je bila praksa da se neko meša u komandovanje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Te zadatke koje ste dobijali od komandanta Gardijske brigade, kako ste ih dobijali: usmeno, pismeno? Da li možete malo da objasnite taj način dobijanja zadataka?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Zadaci od komandanta su se dobijali i pismeno i usmeno, i preko telefona.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste radili kada dobijete zadatak? Da li preduzimate neke dalje radnje po zadatku koji ste dobili od komandanta?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kada se dobije zadatak, zadatak se izvršava od komandanta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li način izvršenja zadatka vi razrađujete negde, s kim, kako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa uvijek se razradi zadatak sa onim koji će se izvršavati, bilo to sa... prvo u komandi bataljona, a onda posle sa izvršiocima, komandirima četa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo referisanja u komandi Gardijske brigade, i ako jeste, kada su ta referisanja obavljana, da li svakodnevno? Interesuje me i doba dana? I malo nam objasnite taj način kako je to izgledalo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Referisanja su obavljana svakodnevno u 18.00 časova u komandi brigade... na komandnom mestu brigade. Referisanjima su prisustvovali: komandant, pomoćnici komandanta i komandanti bataljona. Prvo je komandant iznosio određene aktivnosti, a onda su posle komandanti bataljona iznosili svoje pozicije, gde su i ako su imali kakve zahtjeve prema komandi koji bi trebali da se reše. I ta su referisanja trajala otprilike od jednog časa do dva časa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, taj zadatak 18. za deo ove čete, rekoste da je izdao komandant Gardijske brigade Mrkšić? Da li možete da opišete otkuda vama ta saznanja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kada je kapetan Marić dobio zadatak da izvrši, da ode na "Ovčaru" i da proveri kako su smešteni zarobljenici bataljona sa Mitnice, on me... on me je izvestio da je taj zadatak dobio od komandanta Mrkšića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je to uobičajeni način komandovanja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije uobičajen, ali može i tako. Može komandant da izda zadatak komandiru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako komandant koji nije prvopretpostavljeni izda zadatak, šta potčinjeni radi?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pošto ja nijesam izdao mu taj zadatak, onda se mene Marić javio da je dobio taj zadatak od... komandanta brigade.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li ste 18. koji pamтите kao pad Vukovara, imali eventualno još nekih zadataka ili ne... posebnih?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Posebnih ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Malopre ste govorili o referisanjima koja su se održavala po vašem kazivanju, oko 18.00 časova u Negoslavicima, i rekli ste da ste bili na tim referisanjima. Da li se sećate, da li ste bili 19. novembra 1991. godine na referisanju u komandi?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sjećam se. Bio sam na referisanju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste dobili neki konkretnan zadatak za 19.?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Za 19. nisam posebno ništa, sem za svoju jedinicu oko daljeg rada.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je bilo govora o evakuaciji bolnice na referisanju 19.?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li je Veselin Šljivančanin bio prisutan na tom referisanju?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Mislim da nije bio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nisam vas pitao gospodine Šušiću - ko je komandant kasarne u Vukovaru?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Komandant kasarne u Vukovaru je major Lukić Branislav, komandant Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tu u kasarni bilo sedište... komandno mesto Drugog jurišnog odreda?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da, tu je bilo komandno mesto Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste malopre, kada ste govorili o dve oklopne čete... o dve čete oklopnih transporterera Prvog bataljona vojne policije, pa ste pomenuli ime Mladena Predojevića. Gde se Mladen Predojević nalazio... sa sedištem svoje jedinice?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Predojević Mladen je pridodan Drugom jurišnom odredu 4. desetog i ostao u sastavu Drugog jurišnog odreda do povratka 24. jedanaestog.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam nešto...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: I ona je obezbeđivala kasarnu i komandu Drugog jurišnog odreda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam. Da li ste imali nekih posebnih aktivnosti 19. jedanaestog?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: 19. jedanaestog nijesam neke posebne aktivnosti. Jedino priprema jedinice, raščišćavanje terena i to što je... uobičajene neke aktivnosti za...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se vratimo sada, da predemo sada na onaj datum koji je nama ovde najinteresantniji, to je 20. novembar 1991. godine. Da li se sećate gospodine Šušiću gde ste se nalazili 20. novembra 1991. godine u jutarnjim časovima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: 20. novembra 1991. godine nalazio sam se u kasarni Vukovar.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali nekih aktivnosti u toj kasarni pre 10 sati pre podne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Imao sam redovne moje aktivnosti koje sam imao od prethodnog dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su te aktivnosti podrazumevale i vaš boravak van prostorije u kancelariji, u sedištu komande, i kretnju po krugu kasarne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa jesu, jer tada se ne može boraviti samo u kasarni, nego... u kancelariji, nego se mora ići vani. Ja sam imao vozilo veze koje je bilo vani. I sa njime sam održavao vezu sa jedinicama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite te aktivnosti o kojima sada govorite, u kom se one periodu odvijaju ujutro? Koliko to sati može da bude otprilike?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Otprilike negdje od 7.00 do 10.00 časova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste u tom periodu od 7.00 do 10.00 časova primetili da u krugu kasarne, u kasarni, postoje bilo kakvi civili, naoružani civili, ili bilo ko osim onih ljudi koji u kasarni moraju da budu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije bio niko sa strane u kasarni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, možemo da zaključimo da je stanje bilo potpuno redovno i mirno?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je. Stanje je bilo potpuno normalno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kapetan Predojević je u kasarni. Da li vi sa njim imate toga dana u prepodnevnom satima neki kontakt, i ako imate, kakav?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Negde između 10.00 i 11.00 časova, nazvao me Predojević i rekao mi da ima problema u... u obezbeđenju nekih autobusa sa civilima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste vi uradili?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam otišao na lice mesta, gdje su se nalazili autobusi i video sledeće: u kasarni je bilo negdje oko četiri do pet autobusa. U autobusima su sjedeli civili. U svakom autobusu je bio na prednjim i zadnjim vratima vojni policajac, a oko autobusa negdje oko pedesetak bilo je civila, ljudi u civilnom, uniformi, i nešto malo naoružanih.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I šta ti civili i ti naoružani rade oko autobusa? Kakav je problem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Problem je što su ovi civili verbalno vređali ove koji su u autobusu, psovali, prepoznavali - da im je od njih neko ubio nekog iz porodice, zapalio kuću i tako dalje.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, mislim da nije u transkript ušlo, pa da ne bi sad, ovaj, komplikovali, broj ljudi, civila oko autobusa, pa bih zamolio gospodina Šušića da ponovi tu strukturu ovih civila, oko autobusa ovih ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko ih je bilo i...

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Po mojoj slobodnoj proceni, negdje oko pedesetak. Bilo ih je u civilnom... od tih 50, bilo ih je znači u civilnom, u uniformi, i nešto manje u uniformi sa naoružanjem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "u uniformi", na koju uniformu mislite? Je li to bila kompletna uniforma ili je to bilo šta?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kompletna SMB uniforma.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi ste oficir. Ako ljudi imaju te uniforme, kome oni pripadaju, kome mogu da pripadaju u tim uniformama?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Oni mogu da pripadaju Teritorijalnoj odbrani.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. I vi vidite tu gužvu oko autobusa. Ljudi napadaju. Da li se to svelo na samo te verbalne napade, ili je bilo nekih drugih pokušaja?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Samo verbalni napadi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I šta vi preduzimate konkretno, da bi... kada vidite tu celu situaciju?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kada sam sagledao situaciju, vratio sam se u zgradu i pozvao komandanta brigade. Mrkšića. Iznio mu problem koji je u kasarni; i on mi je naredio: "Stvorite potpunu bezbednost tih ljudi koji su u autobusima. A sada je u toku sednica Vlade Krajine, na kojoj će se rešiti... na kojoj se rešava gde će se dalje transportovati".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li možete da objasnite nama - zašto zovete pukovnika Mrkšića?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pukovnika Mrkšića zovem zato što je ovo problem i zadatak za koji ja ranije nisam znao - i koja je obaveza nas u kasarni prema tim autobusima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da ponovimo gospodine Šušiću, ko je vama pretpostavljeni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Meni je pretpostavljeni komandant brigade Mrkšić.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da objasnite gospodine Šušiću, zašto se Predojević obraća vama?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Predojević se obraća meni zato što on obezbeđuje kasarnu i oni su u zoni njegovog obezbeđenja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako sam razumeo, druga četa oklopnih transporterata je iz sastava Prvog bataljona vojne policije, je li tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekoste gospodine Šušiću da je major Lukić komandant kasarne. Da li imate saznanja o tome da li se Predojević javljao njemu, kao oficiru koji je zadužen za bezbednost i stanje u kasarni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li mu se obraćao, ali sam posle vidio Lukića da je bio tu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vas je Predojević upoznao sa tim da se obraćao, ili vas nije upoznao?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije me upoznao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sad me zanima gospodine Šušiću, ta atmosfera oko autobusa. Vi ste rekli da su verbalno napadali, vređali. Vi ste javili vašem komandantu, gospodinu Mrkšiću o čemu se radi. Dobili ste naređenje koje ste dobili, saopšteno vam je šta vam je saopšteno. Vi se vraćate i šta radite? Da li to stanje i dalje zatičete - tih agresivnih nastupa te grupe ljudi prema ljudima u autobusu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kada se vraćam, u autobusima stanje je isto.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo da vas pitam nešto gospodine Šušiću, da ne bi izgubili, da se ne bi vraćali posle na to, koliko ceo ovaj razgovor vaš traje sa gospodinom Mrkšićem?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa najviše dva minuta razgovor, sami razgovor.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kad ste se vratili, da li ste nešto preduzeli da zaštitite te ljude u autobusu, odnosno u autobusima, tih četiri, pet?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Naređenje mi je bilo potpuno jasno, i odmah sam preduzeo sledeće: Predojeviću dao zadatak da pojača broj vojnika i da te ljude udalji od autobusa i iz kruga kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li ste uspeli u tome?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: U potpunosti. Posle jedno... posle jedno pola sata, nijednog civila nije bilo unutra kasarne, i stanje je bilo potpuno normalno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vama gospodine Šušiću, kao čoveku koji je iz Prvog bataljona vojne policije, stoje na raspolaganju radi zavođenja reda mnoge metode i mnoga sredstva. Šta ste vi upotreбили da bi savla... da bi te ljude sklonili i odvojili od autobusa? Koja ste sredstva vi primenili?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Samo upozorenje i naredbu da se udalje otale i povećali broj vojnika da bi udaljili civile.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste gospodine Šušiću vi videli kada su autobusi došli?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio kad su došli autobusi, jer nijesam bio na licu mjesta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite u odnosu na poziv koji vam je stigao od kapetana Predojevića, kol'ko pre toga su autobusi došli? Da li to znate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa mogli su negde iza 10.00 časova da dođu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste upotreбили upozorenje, naredbu da se lica udalje i ta lica, civili koji su bili oko autobusa, oni su se udaljili van kasarne. Da li su se ta lica zadržala tu, i da li su i dalje nastavili, ako su se zadržali, sa tim verbalnim napadima na ljude u autobusima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne. Ta lica su otišla van kasarne, i nije ih više bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čujemo da su ti ljudi u autobusima bili izloženi verbalnim napadima. Da li su ti civili napadali još nekoga, osim te civile koji su bili u autobusima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Verbalno su se i sa nama obračunavali. Govorili su da smo "komunjare", da štitimo njih, a to nam je lako, zato što nama nisu nikog ubili, nisu ništa porušili. Ali to ništa nije značilo da bi upotreabili drugo nešto sem upozorenje i naredbu da se udalje iz kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, vi ste procenili da ove mere koje ste preduzeli i radnje koje ste preuzeli su dovoljne da savladaju ovaj problem koji ste imali. Da li ste imali u kasarni i resurse za slučaj da je bilo ispoljeno veće agresivno ponašanje i veći napad, da sprečite to upotrebom tih vaših resursa kojima ste raspolagali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Imali smo, jer četa vojne policije je opremljena sa palicama, sa ovim borbenim vozilima koja imaju rešetke gde se može gurati masa, pa sve do oružja. Ali to nije bilo potrebno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A da je bilo potrebno, da je bezbednost tih ljudi bila toliko bila u kasarni ugrožena, da li biste upotreabili oružje?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ako bi iscrpeli sve prethodne mere, onda bi, ali bi se bezbednost ljudi obezbedila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li ste vi znali odakle su došli ovi autobusi? I ako ste znali, kako ste to saznali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Saznao sam kad sam došao kod autobusa. Jedan mi je vozač rekao, kad sam ga pitao odakle su civili - da su iz bolnice, i da treba da ih voze u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam je onda rečeno zašto onda u... šta rade u kasarni? Koji je razlog da dođu u kasarnu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Razlog da dođu u kasarnu je da se prikupe svi autobusi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to znači da je trebalo još nekih autobusa da dođe, po vama?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste u autobusima videli vojne policajce, jednog na prednjim, jednog na zadnjim vratima. Da li ste videli nekog od vojnih starešina tu, kod autobusa?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nijesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli da je neko od vojnih starešina došao sa tim autobusima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Rekli su mi da je došao Vukašinović, ali ga ja nisam vidio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su vam još nešto rekli vezano za Vukašinovića? Šta je on radio tu? Gde je otišao? Zašto je otišao? Bilo šta?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Rekli su mi da je vratio iz tih autobusa 20 ljudi nazad.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste vi sve vreme, znači od momenta kada ste obezbedili autobuse, udaljili ove civile od autobusa van kruga kasarne, do polaska autobusa – tu, oko tih autobusa?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Kada je bilo potpuno bezbedno, onda sam se ja vratio svakodnevnim onim mojim obavezama i povremeno sam izlazio i proveravao da li je sve u redu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, od momenta kada vi imate prvi kontakt sa autobusima, do momenta kada autobusi odlaze, na koju temu ćemo doći, da li ste videli da je sa tim autobusima ili u tom vremenu dolazilo bilo koje drugo vozilo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Sem autobusa, druga vozila nijesu dolazila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad me interesuje, gospodine Šušiću, taj prostor u odnosu na zgradu komande, gde je bilo smešteno vaše komandno mesto, kol'ko je udaljen otprilike?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa negdje oko 300 metara - grubo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I da li znate kako su autobusi bili postavljeni? U neki polukrug, pravu liniju?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Auto... autobusi su bili postavljeni u polukrug. Kako su dolazili, tako su jedan iza drugog stajali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li tu u blizini gde su autobusi bili, ima nekih objekata koji se mogu koristiti, prostorije neke, kancelarije, ili bilo šta?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tu gdje su bili autobusi - nema. Bila je neka nadstrešnica, ali to je bilo polupano, tako da k'o da je nije ni bilo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada kažete "polupano", objasnite kako polupano, čime?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Minobacačima, jer je kasarna non-stop gađana sa minobacačima od strane paravojnih formacija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da niste videli majora Vukašinovića ali ste čuli da je on bio tu. Da li ste za vreme vašeg boravka u kasarni ovog perioda o kome govorimo - od dolaska autobusa do odlaska i kasnije - videli majora Šljivančanina.l. u kasarni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Celog ovog dana ja ga nisim vidio u kasarni, a nit' mi je ko rek'o da je bio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste videli majora Lukića. Da li ste još nekog od starešina videli u kasarni?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. Majora Lukića i načelnika štaba potpukovnika Panića.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ih videli kada je stanje bilo ono na početku, ili već kada je stanje sa autobusima bilo mirno? Da li se toga sećate?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Kada je stanje bilo mirno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sa bilo kim od ovih starešina koje ste videli: Lukić, Panić, Predojević, razgovarali o tome ko je doveo te autobuse, zašto ih je doveo tu, ili su to samo informacije koje ste dobili od vozača s kojim ste razgovarali?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Samo od vozača ovo što sam dobio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kada ste obavili zadatak i postupili po naređenjima koja vam je izdao vaš komandant Gardijske brigade pukovnik Mrkšić, da li ste ga nakon toga obavestili o tome šta se dešavalo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne. Iz razloga što je tu bio i... posle i komandant kasarne major Lukić, a i načelnik štaba potpukovnik Panić; i zato što je stanje posle bilo potpuno normalno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći, kol'ko su autobusi tu boravili?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Autobusi su boravili, mojom slobodnom procenom negdje do... možda 14.00 časova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sada mi recite šta se dešava nakon 14.00 časova? Stanje je, kol'ko razumem - mirno, autobusi su tu. Šta se dešava? Ako se nešto dešava?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Dolaze... pukovnik JNA i jedan kapetan iz Teritorijalne odbrane. Meni oba nepoznata. Predojević ih dočekuje na ulazu, obilaze

autobuse, i sa jednim vozilom na čelu autobusa i jedan iza... na začelju, odlazi kolona prema Negoslavcima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To vozilo... Jeste li videli vozilo kojim je došao taj pukovnik i taj kapetan? Kakvo je to vozilo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To je terensko voz... vojno terensko vozilo, mislim da je Puch ili Campagnola. Puch.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate koje... koje su formacije raspolagale tim vozilima?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa, raspolagala je ovim vozilima i naša brigada, ali ovaj starešina nije bio iz naše brigade. Dalje, Prva armijska o... oblast, ona je imala to, ovaj... ta vozila kad su bili...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, da li možete da mi kažete, ovo je, kol'ko razumem, bio aktivni pukovnik, a ovo je kapetan iz Teritorijalne odbrane. Po čemu ste napravili tu razliku?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Napravio sam razliku po načinu odevanja i obeležavanja činova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, za vreme ovog boravka ovih autobusa do ovog njihovog odlaska, o čemu ćemo mi još malo porazgovarati, da li ste čuli da je iko pomenuo u bilo kom razgovoru, ako ste prisustvovali nekom razgovoru - Veselina Šljivančanina, od ovih starešina ili bilo koga s kim ste vodili razgovore, kao oficira koji ima bilo kakve veze sa tim autobusima i dolaskom njihovim u kasarnu?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ni od koga nisam čuo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada su autobusi otišli, osim Predojevića, da bi... da li je bio tu možda i major Lukić ili neko drugi od starešina?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nije. Ali je bio u kasarni.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sad, probajte da mi objasnite, to jest da nam objasnite: dolazi pukovnik, dolaze vojnim vozilom, čujemo koje sve formacije mogu da imaju i razgovara sa kapetanom, i autobusi odlaze. Da li vam je malo čudna ta cela situacija? Koji bi razlog po vama bio da se taj pukovnik ne obrati komandantu kasarne? Da li možete da mi date neko vaše viđenje toga?

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na ovo pitanje. To je samo čisto nagađanje.

SUDIJA PARKER: Bolje je da krenete dalje, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Kako da ne.

SUDIJA PARKER: Da li prelazite na novu temu?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bi imao još eventualno malo pitanja. Al' ako nije problem da napravimo sada pauzu, a u skladu sa onim što su već gospodin Moorei moj uvaženi kolega Lukić razgovarali o mogućnosti da danas ne... ne započnu unakrsno ispitivanje ovog svedoka, pa bi to možda dobro došlo da ja... napravim reviziju mojih pitanja i vrlo brzo završimo sa ispitivanjem ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 17.50 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospodine Šušiću, još samo par pitanja pa ćemo, ovaj, završiti. Bar ja moj deo ispitivanja. Da vas pitam, ovi vojnici, ovi vojni policajci, u kakvim su uniformama bili - koji su bili u autobusima? Je l' su to bile obične uniforme?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: To je bila šarena uniforma koju su policajci nosili i sa belim opasačima, i opremljeni sa vojno-policajskom opremom.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste kapetana Marić Mladena 20. jedanaestog videli negde?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Da. Vidio sam ga u... vidio sam ga... vidio sam ga i u kasarni, ovaj, kad smo baš radili na obezbeđenju ovih autobusa. On je došao sa jednim vozilom i grupom starešina. I ujedno, i on nam je pomogao da lakše odvojimo civile od... iz kasarne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koji je njegov razlog dolaska bio? Vaš poziv ili nešto drugo?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Pa on je... on je došao u kasarnu da razduži neke minobacače što je koristio, i neku opremu koju je koristio u toku dejstava.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, došao je nekim drugim zadatkom, a uključio se u... da vam pomogne, ako razumem dobro?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste imali saznanja gde autobusi idu... iz kasarne?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Šušiću, vi ste, ako se ne varam, 19. septembra razgovarali sa predstavnicima haškog Tribunala u Beogradu, je l' tako?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Taj razgovor je trajao sat i 37 minuta, kol'ko sam mogao da vidim?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam kol'ko je trajao, ali... neka bude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Tol'ko je trajao. Nije bitno. Mene interesuje samo jedno pitanje. Da li vam je od strane predstavnika Tužilaštva, istražitelja koji je bio prisutan prilikom tog razgovora, vršeno pokazivanje bilo kakvih dokumenata ili bilo čega?

SVEDOK ŠUŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, nemam ja pitanja više za ovog svedoka.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Bulatoviću. Gospodine Vasiću? Oh, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Pa mene su obojica kolega mojih, osim Borovića, čovek je moram priznati s te strane uvek... prihvata sve varijante. I gospodin Vasić i gospodin Moore su molili da počnu sa unakrsnim ispitivanjem u ponedeljak - mene molili, odnosno pitali da li bih se ja... ima li išta protiv naš tim. Mi bismo se složili s tim da se odloži za ponedeljak, ako bi kolege se sad, pošto je naše glavno ispitivanje trajalo jednu sesiju, ako bismo mogli s ovim svedokom, da mi kažu kolege ovde pred vama, da ćemo završiti s njim u ponedeljak - potpuno, onda smo u... u tajmingu da u utorak uđe Vukašinović. I ja bih to prihvatio. U suprotnom, ako kolege misle duže da budu u unakrsnom ispitivanju, ja bih molio da počnemo odmah.

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja mogu da počnem sa unakrsnim ispitivanjem. Ja inače mislim da unakrsno ispitivanje mogu da završim unutar jedne sesije, ali bi mi bilo lakše ukoliko to bude u ponedeljak. U pravu je moj kolega Lukić. Ja sam s njim razgovarao o tome. Ja ne znam da li sa ovakvim rasporedom s moje strane i sa kolegom Mooreom možemo završiti u toku jednog dana, a ja mislim da možemo.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću? Petak je posle podne gospodine Boroviću, moraćete da mi oprostite.

ADVOKAT BOROVIĆ: A imao je čast gospodin Bulatović da bar privremeno bude u mojoj koži. Ostavljam odluku Sudu. Ja imam samo dva pitanja inače. Ostavljam...

ADVOKAT BULATOVIĆ: To je velika čast.

ADVOKAT BOROVIĆ: ...ostavljam odluku Sudu. Ja imam samo dva pitanja, inače.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Mislim da ćemo uspjeti u ponedjeljak. Ja očekujem da ću završiti.

(Pretno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Moram da kažem da Pretno veće baš nije voljno da gubi vreme, s obzirom da imamo tako malo vremena. Ali u datim okolnostima, s obzirom da su advokati uvereni da će da završe sa ovim prisutnim svedokom u ponedjeljak, saglasni smo sa predlogom da prekinemo sada sa radom i nastavimo u ponedjeljak. Advokati naravno moraju da budu svesni toga da ćemo mi sa izuzetnom pažnjom gledati na vreme u ponedjeljak i da svakako nećemo ni razmišljati o tome da dozvolimo gospodinu Vasiću da ispituje duže od jedne sesije, a to bi onda trebalo, s obzirom na najavu gospodina Boročića, da ostavi veći deo u dve sesije gospodinu Mooreu, i sa još malo vremena gospodinu Bulatoviću za dodatno ispitivanje. A ako možemo da dodamo, premda smo se pobrinuli za dodatno vreme tokom zasedanja u utorak, sredu i četvrtak, želeli bismo da vidimo da advokati koriste svoje vreme, veoma, veoma oprezno, da ne nastoje tek da popune vreme baveći se stvarima koje nisu bitne i tako dalje. Želimo da iskoristimo mogućnost dodatnog zasedanja da bi sa svedocima brže završavali, a ne da sa svakim svedokom potrošimo još više vremena. Hvala vam na pažnji. Želim vam svima prijatan vikend.

Fond za humanitarno pravo

